

REPUBLIKA HRVATSKA

Trgovački sud u Zagrebu

Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

Poslovni broj: P-318/2026-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Maji Hilje, na temelju pisanog prijedloga više sudske savjetnice Matee Knežević, u pravnoj stvari tužitelja Antuna Glasnovića, vlasnika proizvodno trgovačkog obrta MODNI NAKIT, OIB: 85184900019, Zagreb, Konjšćinska 34, kojeg zastupa punomoćnik Alan Klakočer, odvjetnik u Zagrebu, Vrbani 15, protiv tuženika AMBRO PROMET d.o.o., OIB: 92896896216, Zagreb, Sunekova ulica 139, kojeg zastupa punomoćnik Marko Mučnjak, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Kuželički & Mučnjak d.o.o. u Zagrebu, Nova Ves 3, radi isplate, nakon održane javne glavne rasprave zaključene 11. lipnja 2026., u prisutnosti punomoćnika tužitelja i zamjenika punomoćnika tuženika, s danom objave 18. lipnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I./ Nalaže se tuženiku AMBRO PROMET d.o.o., OIB: 92896896216, Zagreb, Sunekova ulica 139 isplatiti tužitelju Antunu Glasnoviću, vlasnika proizvodno trgovačkog obrta MODNI NAKIT, OIB: 85184900019, Zagreb, Konjšćinska 34, iznos od 12.861,51 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 28. siječnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 (petnaest) dana.

II./ Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu u kojem tužitelj zahtijeva isplatu iznosa od 132,72 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 25. studenoga 2025. do isplate i u dijelu u kojem zahtijeva isplatu zakonskih zateznih kamata na iznos iz točke I. izreke od 25. studenoga 2025. do 27. siječnja 2026. kao i zahtjev tužitelja za isplatom zakonskih zateznih kamata preko stope određene pod točkom I. izreke.

III./ Nalaže se tuženiku nadoknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 758,20 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 18. lipnja 2026. do isplate po stopi po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle

iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 (petnaest) dana.

IV./ Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za isplatom zakonskih zateznih kamata preko stope određene pod točkom III. izreke

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi podnesenoj 26. veljače 2026. navodi da se između tužitelja i tuženika vodio parnični postupak radi isplate pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem: Povrv-3816/2019. Prvostupanjskom presudom ovog suda poslovni broj: Povrv-3816/2019 od 7. srpnja 2022. usvojen je tužbeni zahtjev, dok je presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj: PŽ-4109/2022 od 17. listopada 2022. preinačena prvostupanjska presuda, te je u točki II. izreke odlučeno da se nalaže tužitelju da tuženiku nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 12.572,83 EUR u roku od osam dana. Tužitelj navodi kako je na temelju odluke o troškovima parničnog postupka tuženik podnio prijedlog za izravnu naplatu putem FINA-e, koja je izvršila izravnu naplatu dosuđenih troškova s računa tužitelja 20. ožujka 2023. i proslijedila sredstva tuženiku, čime je tužitelj na taj način izvršio plaćanje dosuđenih troškova u potpunosti. Tužitelj u tužbi navodi i kako je protiv drugostupanjske presude podnio reviziju Vrhovnom sudu Republike Hrvatske koji je rješenjem poslovni broj: Rev-789/2024 od 25. studenoga 2025. u točki I. izreke ukinuo presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj: PŽ-4109/2022-2 od 17. listopada 2022. u točkama I. i II. izreke i predmet u tom dijelu vratio drugostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Tužitelj navodi kako je tim ukidanjem prestala pravna osnova na temelju kojeg je tuženik primio naknadu troškova u iznosu od 12.572,83 EUR (koji su naplaćeni u iznosu od 12.994,23 EUR, što uključuje troškove izravne naplate i zakonskih zateznih kamata). Naime, navodi kako prema članku 1111. stavku 3. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23 i 155/23; dalje: ZOO) obveza vraćanja, odnosno naknade vrijednosti nastaje i kad se nešto primi s obzirom na osnovu koja se nije ostvarila ili koja je kasnije otpala. Tužitelj navodi i kako je pozvao tuženika na plaćanje stečenog bez osnove, međutim tuženik se na isto ogлуšio. Slijedom čega tužitelj smatra da je tuženik obavezan vratiti tužitelju navedeni iznos s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od dana donošenja rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske, konkretno od 25. studenoga 2025., do isplate, sukladno odredbi članka 1115. ZOO-a uz naknadu parničnih troškova.

2. Tuženik je 16. ožujka 2026. podnio odgovor na tužbu te je naveo kako ne spori da je na temelju presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj: PŽ-4109/2022 ustegnut iznos od 12.572,38 EUR, međutim protivi se tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti. Ukazuje da je za presudu Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj: Povrv-3816/2019 27. veljače 2023. izdana klauzula pravomoćnosti i ovršnosti, a koja klauzula do dana pisanja odgovora na tužbu nije ukinuta, slijedom čega smatra da je tužba preuranjena, te da se po istoj ne može postupati. Nadalje, ukazuje da je rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske u točki II. izreke navedeno da će se o troškovima postupka odlučiti u konačnoj odluci, te da bi u tom slučaju došlo

do situacije da tuženik u dva navrata u različiti postupcima potražuje isti trošak. Isto tako, smatra da tuženik nema zakonsko uporište za potraživanje iznosa koji se odnosi na troškove postupka izravne naplate i zatezne kamate, obzirom na to da je tužitelj izbjegavanjem podmirivanja troškova postupka i izazvao njihov nastanak. Slijedom navedenog, predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev uz naknadu parničnog troška tuženiku.

3. Tijekom postupka pročitane su sljedeće isprave i dokumentacija: presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj: Povrv-3816/2019 od 7. srpnja 2022. (list 5-21 spisa), presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj: PŽ-4109/2022-2 od 17. listopada 2022. (list 22-28 spisa), potvrda o provedbi izravne naplate od 20. ožujka 2023. (list 30 spisa), rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Rev-789/2024-3 od 25. studenoga 2025. (list 31-36 spisa), potvrda o preuzimanju rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Rev-789/2024-3 od 25. studenoga 2025.- punomoćnik tuženika (list 38 spisa), e-mail tužitelja od 2. listopada 2026. (list 37 spisa), klauzula pravomoćnosti i ovršnosti poslovni broj: Povrv-3816/2019-73 (list 47-48 spisa). Nadalje, sud je putem aplikacije eSpis izvršio uvid u predmet ovog suda poslovni broj: Povrv-3816/2019.

4. Ocjenjujući provedene dokaze svaki zasebno i sve dokaze u njihovoj ukupnosti sukladno odredbi članka 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; dalje: ZPP), ovaj sud je na temelju rezultata cjelokupnog postupka utvrdio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

5. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu/vraćanje iznosa od 12.994,23 EUR, odnosno iznosa koji je stečen temeljem osnove koja je kasnije otpala.

6. Među strankama nije sporno da je presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj: PŽ-4109/2022 od 17. listopada 2022. (list 22-28 spisa) preinačena prvostupanjska presuda poslovni broj: Povrv-3816/2019 od 7. srpnja 2022., te da je u točki II. izreke odlučeno da se nalaže tužitelju da tuženiku nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 12.572,83 EUR u roku od osam dana, kao ni da je rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Rev-789/2024-3 od 25. studenoga 2025. (list 31-36 spisa) u točki I. izreke ukinuta presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj: PŽ-4109/2022-2 od 17. listopada 2022. u točkama I. i II. izreke i predmet u tom dijelu vraćen drugostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

7. Među strankama je sporna osnovanost i visina tužbenog zahtjeva.

8. Iz potvrde o provedbi izravne naplate od 20. ožujka 2023. (list 30 spisa) sud je utvrdio kako je FINA 20. ožujka 2023. izvršila izravnu naplatu iznosa od 12.994,23 EUR s računa tužitelja.

9. Iz e-maila tužitelja od 10. veljače 2026. (list 37 spisa) proizlazi da je tužitelj po svojim punomoćnicima pozvao tuženika da u roku od tri dana izvrši povrat troškova postupka u iznosu od 12.994,23 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 21. ožujka 2023.

10. Sud je prihvatio navedene isprave obzirom da ničim nije dovedena u pitanje njihova vjerodostojnost.

11. Iz tako izvedenih dokaza sud je utvrdio da je odlukom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj: PŽ-4109/2022 od 17. listopada 2022. (list 22-28 spisa) Visoki trgovački sud Republike Hrvatske preinačio presudu Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-3816/2019 od 7. srpnja 2022. u točkama I. i II. izreke i u točki II. svoje presude naložio tužitelju da tuženiku nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 12.572,83 EUR, te da je FINA 20. ožujka 2023. u odnosu na tužitelja izvršila izravnu naplatu iznosa od 12.994,23 EUR, a koji iznos se odnosi na iznos dosuđenih troškova tuženiku u iznosu od 12.572,83 EUR, iznos troška izravne naplate i zakonskih zateznih kamata. Nadalje, utvrđeno je da je rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Rev-789/2024-3 od 25. studenoga 2025. u točki I. izreke ukinuta presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj: PŽ-4109/2022-2 od 17. listopada 2022. u točkama I. i II. izreke i da je predmet u tom dijelu vraćen drugostupanjskom sudu na ponovno suđenje, te je odlučeno da će se o troškovima postupka u povodu revizije odlučiti u konačnoj odluci.

12. Odredbom članka 1111. stavka 1. ZOO-a propisano je da kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno, ako to nije moguće naknaditi vrijednost postignute koristi. Nadalje, prema stavku 3. istoga članka ZOO-a vraćanja odnosno nadoknade vrijednosti nastaju i kad se nešto primi s obzirom na osnovu koja se nije ostvarila ili koja je kasnije otpala.

13. Prema tome, iz navedenih zakonskih odredbi proizlazi da bi se radilo o stjecanju bez osnove, potrebno je da je iz imovine jedne osobe izašao dio imovine, zatim da je taj dio imovine ušao u imovinu druge osobe i da je do prijelaza imovine došlo bez valjanje pravne osnove odnosno na temelju osnove koja se nije ostvarila ili koja je naknadno otpala.

14. U konkretnom slučaju sud je utvrdio kako je u odnosu na tužitelja FINA izvršila izravnu naplatu iznosa od 12.572,83 EUR (uz iznos troškova izravne naplate i zateznih kamata, 12.994,23 EUR) u korist računa tuženika, a koji iznos je naložen tužitelju da na ime parničnog troška isplati tuženiku u roku od osam dana presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj: PŽ-4109/2022 od 17. listopada 2022. (list 22-28 spisa), te je po ocjeni ovog suda dokazano da je dio imovine tužitelja prešao u imovinu tuženika.

15. Nadalje, utvrđeno je da je rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Rev-789/2024-3 od 25. studenoga 2025. u točki I. izreke ukinuta presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj: PŽ-4109/2022-2 od 17. listopada 2022. u točkama I. i II. izreke i predmet u tom dijelu vraćen drugostupanjskom sudu na ponovno suđenje, čime je osnova na temelju koje je izvršena izravna naplata iznosa od 12.572,83 EUR otpala budući da je donošenjem rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Rev-789/2024-3 od 25. studenoga 2025. presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj: PŽ-4109/2022-2 od 17. listopada 2022. u točkama I. i II. izreke izgubila svojstvo pravomoćnosti i ovršnosti.

16. S tim u vezi valja napomenuti kako odluka koju će sud donijeti u novom postupku u povodu rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Rev-789/2024-3 od 25. studenoga 2025. je nova odluka na temelju koje će stranka koja uspije u tom postupku (nakon što ta odluka postane pravomoćna i ovršna) moći namiriti svoje potraživanje dosuđenog troška postupka. Dakle, ako bi tuženik uspio u ponovljenom postupku, on bi mogao zahtijevati naplatu cjelokupnih troškova postupka uključujući i troškove postupka za postupovne radnje koje je poduzeo prije donošenja rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Rev-789/2024-3 od 25. studenoga 2025. Međutim, to ne utječe na pravo tužitelja da potražuje od tuženika isplaćeni trošak parničnog postupka (sa zateznim kamatama) koji mu je uplaćen na temelju naknadno ukinute presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj: PŽ-4109/2022-2 od 17. listopada 2022.

17. Vezano za visinu predmetne tražbine ovaj sud je utvrdio kako tužitelj potražuje iznos od 12.994,23 EUR, a koji iznos se odnosi na dosuđeni trošak po presudi Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, broj: PŽ-4109/2022-2 od 17. listopada 2022. u iznosu od 12.572,83 EUR, trošak izravne naplate i zakonskih zateznih kamata.

18. U donosu na dosuđeni trošak trošak po presudi Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, broj: PŽ-4109/2022-2 od 17. listopada 2022. u iznosu od 12.572,83 EUR i iznos obračunat za zakonske zatezne kamate (iznos od 408,03 EUR; iznos glavnog potraživanja – iznos naknade FINA-e za provedbu izravne naplate) sud je mišljenja da je riječ o imovini tuženika koju je tuženik stekao izravnom naplatom od tužitelja na temelju pravne osnove koja je donošenjem rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Rev-789/2024-3 od 25. studenoga 2025. otpala kako za iznos od 12. 572,83 EUR tako i za iznos obračunatih zakonskih zateznih kamata, te je stoga na temelju odredbe članka 1111. stavka 3. u vezi stavka 1. ZOO-a naložio tuženiku da vrati/isplati tužitelju iznos od 12.861,51 EUR.

19. Nadalje, u odnosu na trošak izravne naplate, a koju naknadu za obavljanje poslova propisanih Zakonom o provedbu ovrhe na novčanim sredstvima ("Narodne novine, broj: 68/2018, 2/2020, 47/2020, 46/2020, 83/2020, 133/2020) naplaćuje FINA, sud je uvidom u internetske stranice FINA-e (<https://www.fina.hr/javne-usluge/ovrhe/vrste-i-visine-naknada-za-poslove-ovrhe-na-novcanim-sredstvima>) utvrdio da naknada za vrijednost predmeta spora od 1.327,24 do 13.272,28 EUR iznosi 132,72 EUR. S obzirom da je riječ o naknadi koju naplaćuje FINA za provođenje svoje usluge, sud je mišljenja kako iznos od 132,72 EUR ne predstavlja imovinu tužitelja koja je prešla u imovinu tuženika već imovinu FINA-e, slijedom čega je ocijenio da tužitelj neosnovano od tuženika potražuje iznos od 132,72 EUR.

20. Obzirom da tuženik nije izvršio povrat, niti je tijekom ovog postupka predlagao dokaze da je izvršio povrat uplaćenog temeljem osnove koja je kasnije otpala, sukladno članku 29. stavku 1. ZOO-a duguje i zakonske zatezne kamate.

21. U odnosu na tužiteljevo potraživanje zakonskih zateznih kamata ovaj sud smatra da je tuženik sukladno odredbi članka 1117. stavka 2. ZOO-a nepošten stjecatelj postao onog trenutka kada je zaprimio rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Rev-789/2024-3 od 25. studenoga 2025., konkretno od 28. siječnja

2026., a koji datum je utvrđen uvidom u spis Trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj: Povrv-3816/2019 putem aplikacije eSpis kao i uvidom u potvrdu o preuzimanju rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Rev-789/2024-3 od 25. studenoga 2025.- punomoćnik tuženika (list 38 spisa).

22. Naime, prema članku 1115. ZOO-a kad se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate, i to, ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva.

23. Kako je tuženik postao nepošten onog trenutka kada je saznao za činjenicu da je otpala pravna osnova njegovog stjecanja iznosa od 12.861,51 EUR, a to je konkretnom slučaju bilo 28. siječnja 2026., to tužitelju zakonske zatezne kamate pripadaju od tog dana, slijedom čega je njegov zahtjev za isplatu zakonskih zateznih kamata od 25. studenoga 2025. do 27. siječnja 2026. valjalo odbiti kao neosnovan.

24. Visina stope zateznih kamata određena je sukladno čl. 29. st. 2. ZOO-a koja se primjenjuje na ostale odnose jer se predmet spora ne odnosi na odnos stranaka koji je proizašao iz trgovačkog ugovora.

25.1. Odluka o troškovima temelji se na odredbama članka 154. stavka 5. i članka 155. ZPP-a, a odnosi se na trošak zastupanja tužitelja po punomoćniku odvjetniku koji je odmjeran prema odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj: 138/23, dalje: Tarifa/23), vrijednosti predmeta spora i priloženom troškovniku (list 57 spisa).

25.2. Naime, budući je tužitelj u sporu uspio s 98,98%, a tuženik s 1,02%, odnosno s obzirom na to da tužitelj nije uspio samo u razmjerno neznatnom dijelu svog zahtjeva, to je sud odlučio da je tuženik dužan nadoknaditi troškove tužitelju (članak 154. stavak 5. ZPP-a), a koji troškovi su nastali i bili potrebni za vođenje ovog spora, te se odnose na trošak sastava tužbe od 26. veljače 2026. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 7.1. Tarife), trošak zastupanja na ročištu od 11. lipnja 2026. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 9.1. Tarife), sve uvećano za PDV po stopi od 25% (Tbr. 42. Tarife) u iznosu od 100,00 EUR. Nadalje, tužitelju je priznat i trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 88,20 EUR i sudske pristojbe na presudu u iznosu od 170,00 EUR. Stoga su tužitelju dosuđeni troškovi parničnog postupka u ukupnom iznosu od 758,20 EUR.

26. Odluka o zakonskim zateznim kamata na dosuđene troškove postupka temelji se odredbama čl. 151. st. 3. ZPP-a i čl. 29. st. 2. ZOO propisanu za ostale odnose s obzirom na to da se ne radi o potraživanju iz trgovačkog ugovora.

27. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci presude.

U Zagrebu 18. lipnja 2026.

Sudac:
Maja Hilje

Prijedlog odluke izradila:
Matea Knežević, viša sudska savjetnica

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku 15 (petnaest) dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena, odnosno od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje) odnosno u roku osam dana od dana dostave presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje). Žalba se podnosi putem ovog suda.

Broj zapisa: **9-30889-97e24**

Kontrolni broj: **01fb4-d93ab-41d61**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MAJA HILJE, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.